

แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง
อำเภอปาย จังหวัดเชียงใหม่

คำนำ

จากสถานการณ์และปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ประกอบด้วยหลายสาเหตุและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปัญหอย่างเร่งด่วน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทยหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้านต่างๆ เช่น ขยะมูลฝอยไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ขึ้นเพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลนาตง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๘ ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง

สารบัญ

คำนำ

หน้า

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑ - ๒

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลนาตง

๓ - ๑๐

ส่วนที่ ๓ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูล

๑๑ - ๑๙

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”

๒๐ - ๒๔

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์และปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ประกอบด้วยหลายสาเหตุปัจจัย และจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน กระทรวงมหาดไทยหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้านต่างๆ เช่น ขยะมูลฝอยไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาดประสิทธิภาพและขยะมูลฝอยชุมชน ไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการกระทรวงมหาดไทยจึงได้ทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ ขึ้นเพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหามลพิษขยะมูลฝอยให้เกิดความต่อเนื่องและเป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ.๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลนาตง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกหลักวิชาการ และสอดคล้องตามแนวนโยบายการจัดการขยะของรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

๑.๓ เป้าหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกหลักวิชาการ

๑.๔ นิยามและความหมาย

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว วัสดุหรือซากสัตว์รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือที่อื่น (พระราชบัญญัติการสาธารณสุข,๒๕๓๕)

ขยะมูลฝอย (Solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว วัสดุหรือซากสัตว์รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง สัตว์หรือที่อื่น และความหมายรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือ ครั้วเรือน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วของโรงงานซึ่งมีลักษณะละคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือมูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสีย และย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้เศษอาหาร ใบไม้เศษ เนื้อสัตว์ เป็นต้น

แต่จะไม่รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้หรือที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการโดยขยะที่ย่อยสลายนี้เป็นขยะที่พบมากที่สุด คือ พบมากถึง ๖๔% ของปริมาณขยะ ทั้งในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยที่ยังใช้ได้ คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือ วัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่อง เครื่องดื่มแบบ UHTกระป๋อง เครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่สองในกองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ของปริมาณขยะ ทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ ,๒๕๔๘)

ขยะอันตราย (Hazardous waste) หรือ มูลฝอยอันตราย คือ ขยะที่มีองค์ประกอบ หรือ ปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุธรรมชาติไวไฟ วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์พืช ทรัพย์สินหรือ สิ่งแวดล้อม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมีเป็นต้น ขยะอันตรายนี้ เป็นขยะที่มีมักจะพบได้น้อยที่สุด กล่าวคือ พบประมาณเพียง ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

ขยะทั่วไป (General waste) มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะ ย่อย สลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร พอลียูรีเทนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้เป็นขยะที่มี ปริมาณใกล้เคียงกับขยะอันตราย กล่าวคือ จะพบประมาณ ๓% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรม ควบคุมมลพิษ,๒๕๔๘)

มูลฝอยติดเชื้อ หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณมากหรือมีความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้ว สามารถทำให้เกิดโรคได้ กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการ รักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพหรือซาก สัตว์รวมทั้ง ในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ (กฎกระทรวงสาธารณสุขว่า) ด้วยการกำจัดมูลฝอย ติดเชื้อ,๒๕๔๕)

(๑) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพ หรือ ซากสัตว์ และใช้สัตว์ทดลอง

(๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีกระบอกฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์และ กระดาษปิดสไลด์

(๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จาก เลือด สารน้ำจากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลีผ้า ก๊อสม ผ้าต่างๆ และท่อยาง

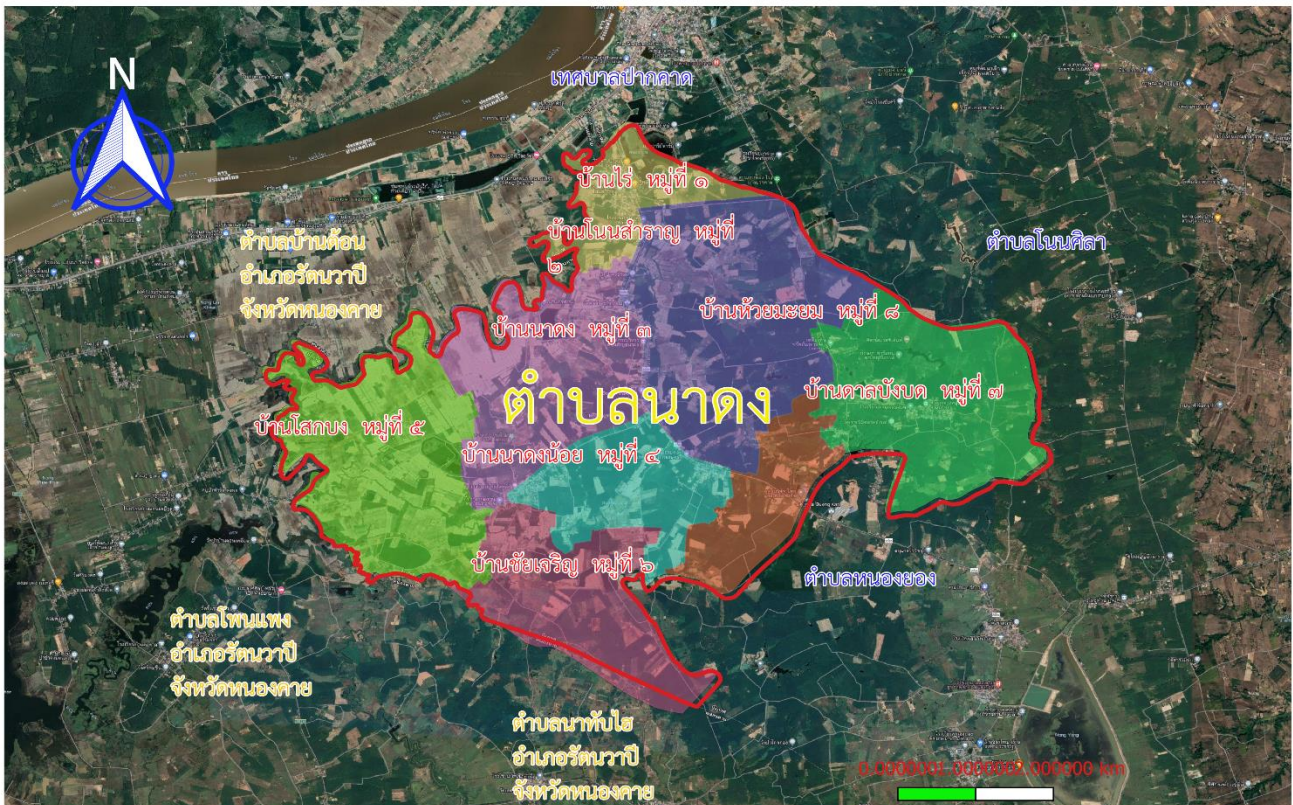
(๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.๑. ดัวยภาพ

๑.๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน

ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

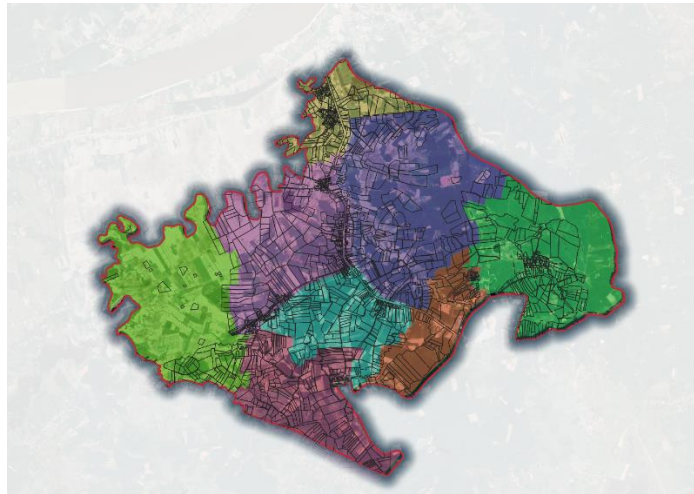
ภาพที่ ๑ แผนที่อาณาเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาดัง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาดังมีหมู่บ้านอยู่ในเขตการปกครอง ดูแลและให้บริการ จำนวนทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน ดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านไร่
- หมู่ที่ ๒ บ้านโนนสำราญ
- หมู่ที่ ๓ บ้านนาดังใหญ่
- หมู่ที่ ๔ บ้านนาดังน้อย
- หมู่ที่ ๕ บ้านโสกบง
- หมู่ที่ ๖ บ้านชัยเจริญ
- หมู่ที่ ๗ บ้านดาดบังบด
- หมู่ที่ ๘ บ้านห้วยมะยม

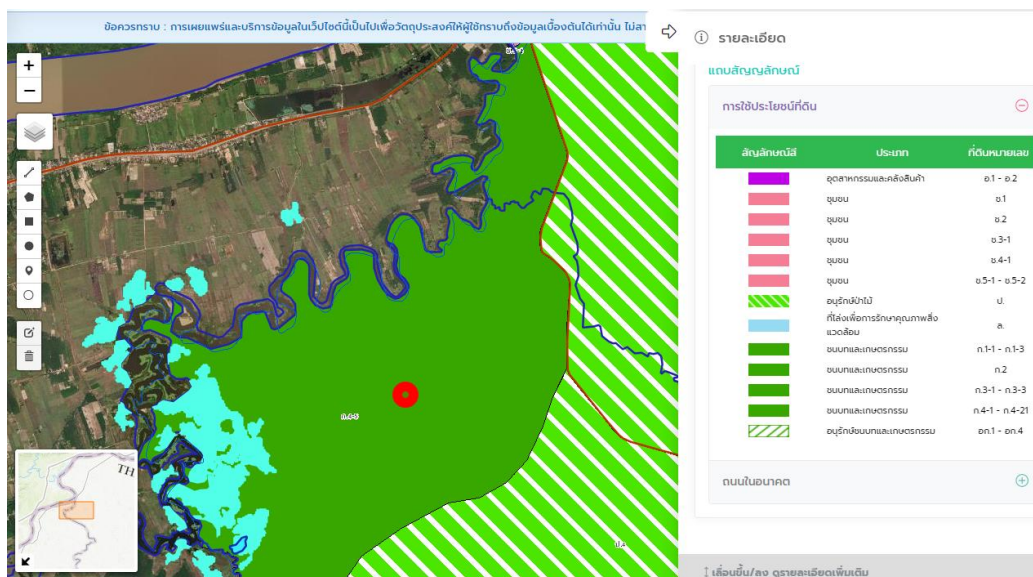
๑.๑.๒. ลักษณะพื้นที่ทั้งหมด

มีเนื้อที่ประมาณ ๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๓,๗๕๐ ไร่

๑.๑.๓. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ในตำบลนาตง เป็นที่ดอนสลับที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับทำไร่ ทำสวน ที่อยู่อาศัย เป็นพื้นที่ประมาณร้อยละ ๖๕ และส่วนที่เหลือเป็นที่ลุ่มไร่ ในการเกษตร(ทำนา)

๑.๑.๔ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลนาตง โดยทั่วไปเป็นที่พื้นที่ราบที่ไม่ค่อยราบเรียบมากนักเนื่องจากแนวพื้นที่ลาดเขา ซึ่งเกิดจากอิทธิพลการไหลของแม่น้ำสงคราม และลำน้ำสายสั้น ๆ โดยใช้ทำนาและพืชสวนเป็นส่วนใหญ่ และมีความ สูงเฉลี่ยจากระดับน้ำทะเลอยู่ระหว่าง ๑๕๐ - ๑๘๐ มีแม่น้ำสงครามสูงจากระดับน้ำทะเล ๑๔๕ เป็นแนวเขตฝั่งทิศใต้ และมีลำห้วยขึ้นาคเป็นแนวเขตฝั่งทิศตะวันตก ภูมิอากาศขององค์การบริหารส่วนตำบลนาตง ตั้งอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน (Tropical Savanna Climate : Aw) หรือเขตภูมิอากาศแบบสวันนา (Savanna Climate) ซึ่งลักษณะอากาศที่มีฤดูแล้ง สลับฤดูฝนอย่างเด่นชัด รายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ฤดูกาล แบ่งออกเป็น ๓ ฤดูกาล คือ

- **ฤดูหนาว** เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ จากอิทธิพลมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดออกจากความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากแคว้นไซบีเรีย ละทางเหนือของ ประเทศจีน จาก สถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาในคาบ ๓๐ ปี พบว่า ว่างาศหนาวเย็นที่สุดอยู่ในเดือน ธันวาคมและเดือนมกราคม (อุณหภูมิเฉลี่ย ๑๖.๕ องศาเซลเซียส) โดยอุณหภูมิต่ำสุดที่เคยวัดได้ เท่ากับ ๖.๐ องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่แผ่ลงปกคลุมประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

- **ฤดูร้อน** เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม จากอิทธิพลมใต้และลมตะวันตก บางวันมีอากาศร้อนจัด อุณหภูมิสูงถึง ๔๐.๐ องศาเซลเซียส จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาในคาบ ๓๐ ปี พบว่าเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด (อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๖.๒ องศาเซลเซียส)

- **ฤดูฝน** เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม อิทธิพลที่มีผลกับการเกิดฝนในพื้นที่ส่วนใหญ่เกิดจากพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวจากทะเลจีนใต้เข้ามามีอิทธิพลต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือเฉลี่ยปี ละ ๑ - ๓ ลูก และตำบลหนองทุ่มได้รับอิทธิพลจากพายุที่เข้ามาในพื้นที่อย่างมาก ส่งผลให้มีปริมาณฝนตกค่อนข้างหนาแน่นหากเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาในคาบ ๓๐ ปี มีฝนตกชุกมากที่สุด ในช่วงเดือนสิงหาคม (ปริมาณฝนรวมเฉลี่ย ๓๒๐.๖ มิลลิเมตร) และมีปริมาณฝนรวมเฉลี่ยทั้งปีวัดได้ ๑,๕๓๙.๓ มิลลิเมตร

(๒) อุณหภูมิ (Temperature) จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาในคาบ ๓๐ ปี พบว่าจังหวัดบึงกาฬ และอำเภอปากคาดมีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีประมาณ ๒๗.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๓ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด เฉลี่ย ๒๒.๐ องศาเซลเซียส โดยในช่วงเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยสูง และในเดือน พฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์เป็นช่วงที่มีอุณหภูมิต่ำ

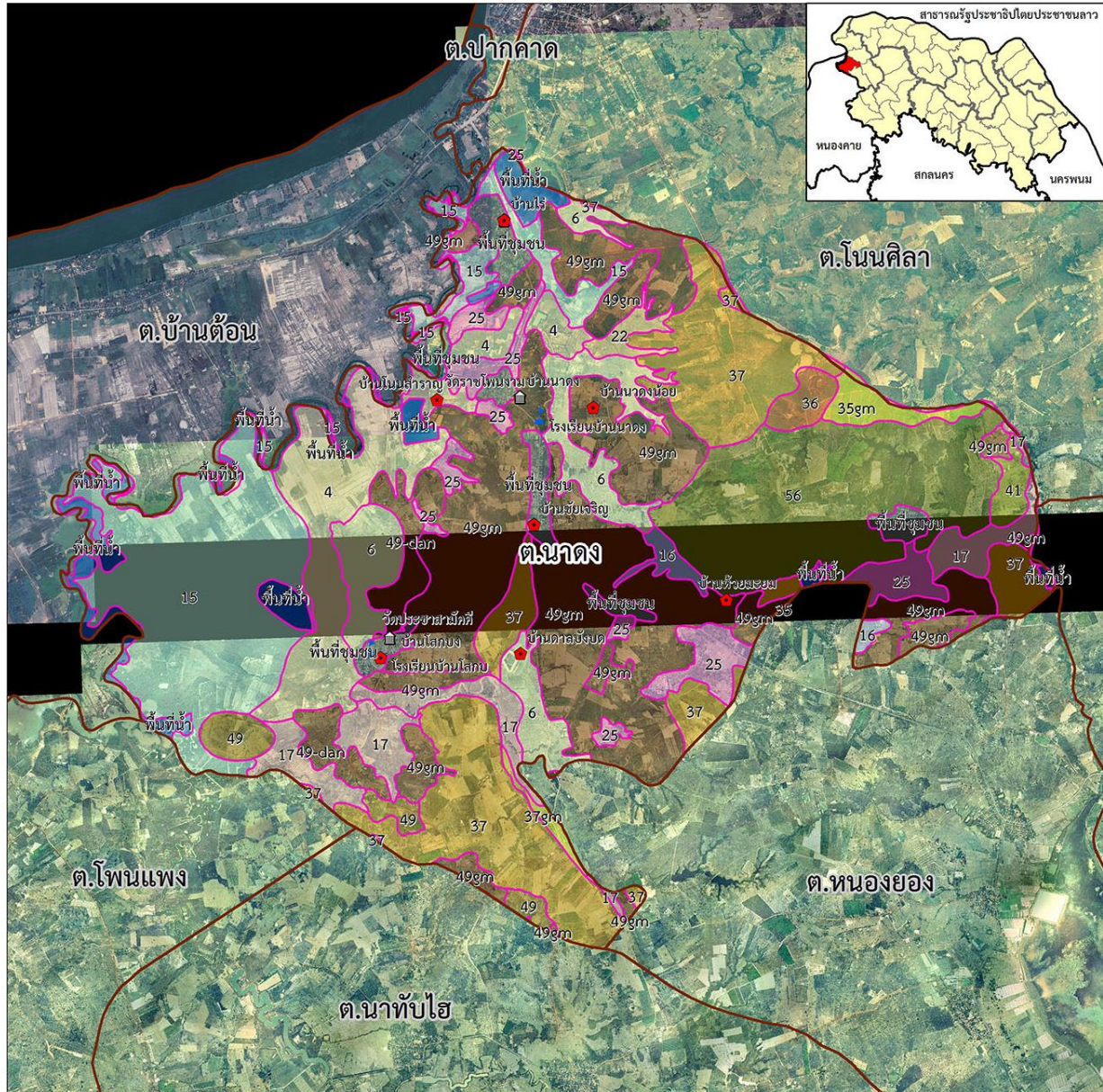
(๓) ความชื้นสัมพัทธ์ (Relative Humidity) จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาในคาบ ๓๐ ปี พบว่า จังหวัดบึงกาฬและอำเภอปากคาดมีค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ร้อยละ ๗๒.๐๘ ค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุดประมาณร้อยละ ๘๙.๐๙ ค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่ำสุดประมาณร้อยละ ๕๓.๘๘ โดยมีค่าความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุดในเดือนกันยายนร้อยละ ๙๔ และเฉลี่ยต่ำสุดในช่วงเดือนเมษายน ร้อยละ ๔๓.๙๗

(๔) ปริมาณฝน จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาในคาบ ๓๐ ปี พบว่า จังหวัดบึงกาฬและอำเภอปากคาด มีปริมาณฝนเฉลี่ยประมาณ ๑,๕๓๙.๓ มิลลิเมตรต่อปี มีจำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๑๒๗ วันต่อปี ฝนส่วนใหญ่จะตกในช่วง ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม (ช่วงฤดูฝน) คิดเป็นปริมาณฝนร้อยละ ๙๐ ของปริมาณฝนตกรายปี เมื่อพิจารณาการ กระจายตัวของฝนโดยอาศัยฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์พบว่า การกระจายตัวของฝนในพื้นที่อำเภอปากคาด จะมีฝนตก ชุกบริเวณด้านตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอ เป็นส่วนใหญ่ โดยพื้นที่บริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลนาตง มีปริมาณ น้ำฝนเฉลี่ยต่อปีประมาณ ๑,๘๕๐ ถึง ๑,๙๕๐ มิลลิเมตร

๑.๑.๕ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕% ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐%

แผนที่กลุ่มชุดดินมาตราส่วน 1:25,000 ต.นาตง อ.ปากคาด จ.บึงกาฬ

๑.๑.๖ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค เป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อเพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย = ห้วยหิน ห้วยนาบอน ห้วยคาค ห้วยเหมือดเมียง ห้วยนาเหล่า ห้วยอึ่งบ ห้วยทราย

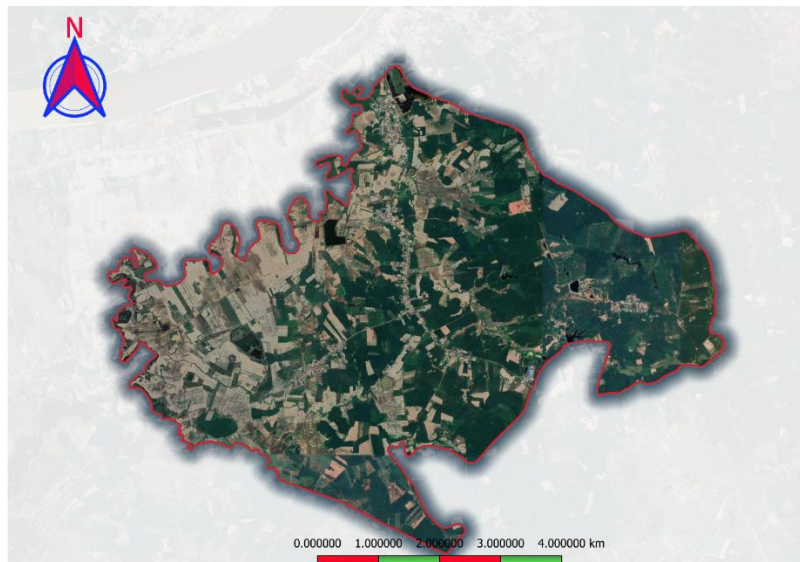
ห้วยมะยม ห้วยชีแปด ห้วยอ้งฮ้า ห้วยตูบญ ห้วยปลาปาก

หนองน้ำ = หนองนาบอน หนองร้อน หนองพุด หนองพ้อคำ หนองเหมือดเมียง

หนองบ่อใหญ่ หนองบ่อเล็ก หนองแสง หนองพ้อพันธ์

ฝาย = ฝายพ่อแม่ ฝายห้วยทราย

อ่างเก็บน้ำ = อ่างเก็บน้ำห้วยมะยม

๑.๑.๗ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ลักษณะป่าไม้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นป่าผลัดใบ หรือป่าเบญจพรรณมีลักษณะเป็นป่าหนาที่บ เรียกว่า ปาดง พันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ประดู่แดง ตะแบก สลับกับป่าหญ้า ที่ถูกแผ้วถาง ส่วนใหญ่ ปลุกยางพาราเป็นไม้ทดแทน

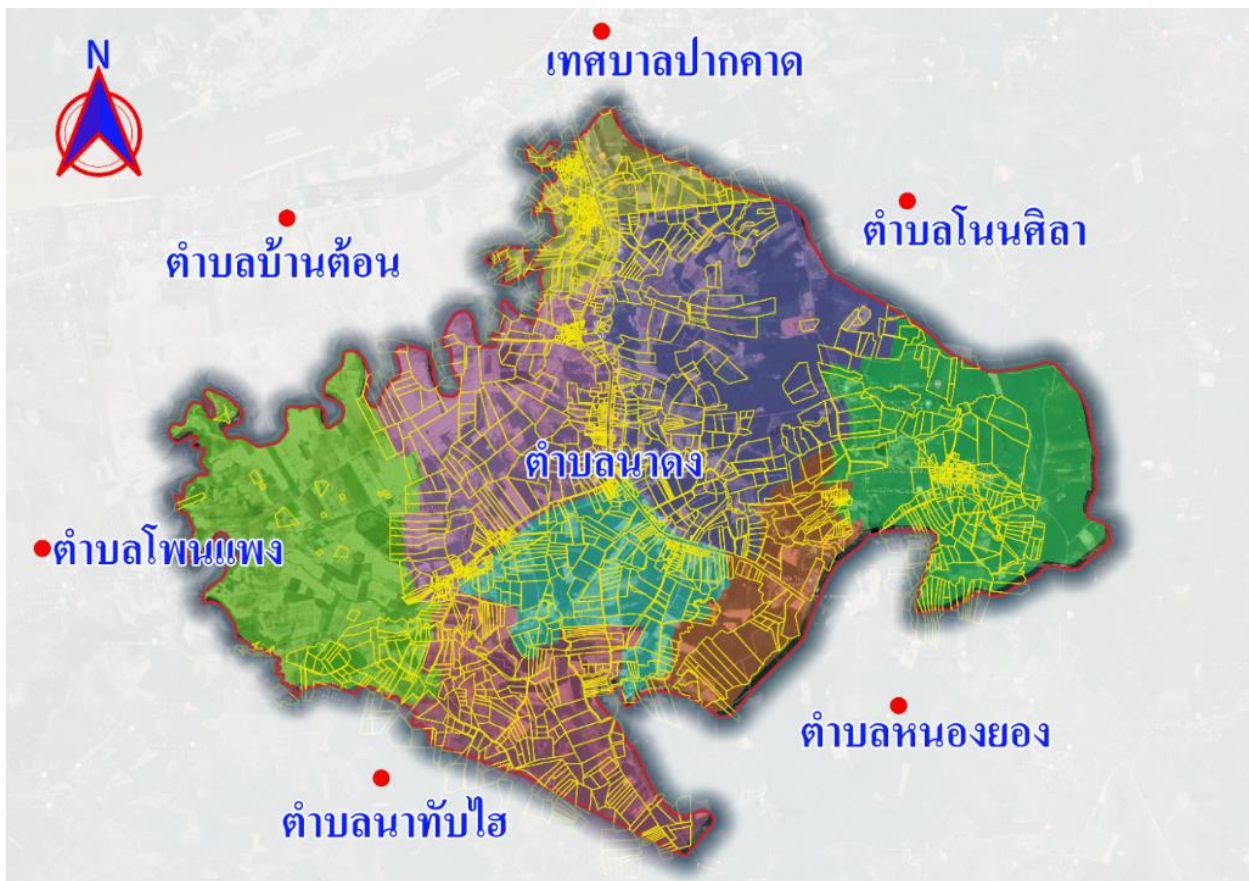
๑.๒.ด้านการเมืองการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบล มีทั้งหมด ๘ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของหมู่บ้าน ๑๖ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนให้ความร่วมมืด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒,๒๑๐ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๙๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๒๙ ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมือง มีจุดที่น้ำสังเกตคือ มีการย้ายเข้า ย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้ทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายาม

แก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จากผลการประชุมทุกครั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุม รวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๑.๒.๑ เขตการปกครอง

เดิมตำบลนาตง ขึ้นอยู่กับเขตการปกครองตำบลโนนศิลา ต่อมาแยกเขตการปกครองออกเป็นตำบลนาตง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๔ โดยแบ่งการปกครองออกเป็น ๗ หมู่บ้าน และภายหลังได้ตั้งหมู่บ้านเพิ่มขึ้นใหม่อีก ๑ หมู่บ้าน ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าหนาทึบ เรียกว่าป่าดง ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักในการทำนา จึงเรียกรวมว่า “ตำบลนาตง” ปัจจุบันเป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอปากคาด มีจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน หมู่ที่ ๑ บ้านไร่, หมู่ที่ ๒ บ้านโนนสำราญ, หมู่ที่ ๓ บ้านนาตงใหญ่, หมู่ที่ ๔ บ้านนาตงน้อย, หมู่ที่ ๕ บ้านโสกบง, หมู่ที่ ๖ บ้านชัยเจริญ, หมู่ที่ ๗ บ้านดาลบังบด, หมู่ที่ ๘ บ้านห้วยมะยม

อาณาเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลนาตง

ทิศเหนือ ติดกับตำบลโนนศิลา อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ

ทิศตะวันออก ติดกับตำบลโนนศิลา ตำบลสมสนุก อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ

ทิศใต้ ติดกับตำบลหนองยอง อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลหนองยอง อำเภอปากคาด, ตำบลนาทับไฮ ตำบลบ้านดอน อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย

แนวเขตตำบลโดยละเอียด

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลโนนศิลา อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ โดยมีแนวเขตเริ่มชลประทาน ห้วยคาค พิกัด ยูเอฟ ๒๐๕๒๓๐ แนวเขตไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามกึ่งกลางห้วยคาค เลียบไปตามห้วยร้อน จนถึงห้วยหนองร้อน พิกัด ยูเอฟ ๒๑๓๒๒๗ แนวเขตไปตามขอบหนองร้อนทางทิศตะวันออกของหนองร้อน (หนองร้อน เป็นของตำบลนาตง อำเภอปากคาด) จนจรดห้วยชัยชนะ พิกัด ยูเอฟ ๒๑๔๒๒๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามกึ่งกลางห้วยชัยชนะ ถึงแยกถนนโนนชัยศรี - ดาลบังบด ตัดกับถนนไปบ้านไร่ พิกัด ยูเอฟ ๒๒๙๒๒๐ ไปทางทิศใต้ตามถนนโนน-ชัยศรี - ดาลบังบด จนไปจรดทางเกวียน ข้างสวนยางพาราของนายสุรศักดิ์ ศิลาวลัย พิกัด ยูเอฟ ๒๓๑๒๑๔ เป็นจุดสิ้นสุด รวมระยะทางประมาณ ๔ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลโนนศิลา ตำบลสมสนุก และตำบลหนองยอง อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจาก ถนนโนนชัยศรี - ดาลบังบด จรดกับทางเกวียน ข้างสวนยางพาราของนายสุรศักดิ์ ศิลาวลัย พิกัด ยูเอฟ ๒๓๑๒๑๔ แนวเขตไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามทางเกวียน ประมาณ ๓ กิโลเมตร ถึงห้วยอ้งฮ้า พิกัด ๒๕๖๒๐๓ ไปทางทิศใต้ตามกึ่งกลางห้วยอ้งฮ้า จนถึงห้วยหิน พิกัด ยูเอฟ ๒๖๓๑๘๔ เป็นจุดสิ้นสุด รวมระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลหนองยอง อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ โดยมีแนวเขตเริ่มจากห้วยหินจรดกับห้วยอ้งฮ้า พิกัด ยูเอฟ ๒๖๓๑๘๔ แนวเขตไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวกึ่งกลางห้วยหิน จนถึงหลักไม้แก่นปักอยู่ทางทิศเหนือของห้วยหิน พิกัด ยูเอฟ ๒๔๗๑๗๘ แนวเขตไปทางทิศเหนือตามแนวคันนา ซึ่งผ่านที่นาของ นายสุข โพธิ์พยัคฆ์ และนายสุตใจ ทองปอ จนไปถึงหลักไม้แก่นปักไว้ตรงแนวรั้วของ วัดถ้ำนิมิตดาลบังบด พิกัด ยูเอฟ ๒๔๕๑๘๘ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวรั้วของวัดฯ ถึงอ่างเก็บน้ำ ห้วยมะยม พิกัด ยูเอฟ ๒๓๗๑๘๕ ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวกึ่งกลางห้วยแคน (ห้วยแคนอยู่ติดกับอ่างเก็บน้ำห้วยมะยม) จนถึงหลักไม้แก่นปักไว้ทางทิศเหนือของห้วยแคน พิกัด ยูเอฟ ๒๓๔๑๘๔ แนวเขตไปทางทิศใต้ผ่านไร่มันสำประหลัง ต้นกระบก จนถึงหลักไม้แก่นปักไว้ทางทิศเหนือของถนนปากคาด - โชพิสัย (หมายเลข ๒๐๙๕) พิกัด ยูเอฟ ๒๓๒๑๗๖ (ซึ่งอยู่ห่างจากถนนที่แยกบ้านห้วยแคน ตำบลหนองยอง อำเภอปากคาด ประมาณ ๑ กิโลเมตร) เป็นจุดสิ้นสุด รวมระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลหนองยอง อำเภอปากคาด จังหวัดบึงกาฬ ตำบลนาทับไฮ และตำบลบ้านดอน อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากหลักไม้แก่นปักไว้ทางทิศเหนือของถนนปากคาด - โชพิสัย (หมายเลข ๒๐๙๕) ซึ่งอยู่ห่างจากถนนที่แยกไปบ้านห้วยแคน ตำบลหนองยอง อำเภอปากคาด ประมาณ ๑ กิโลเมตร พิกัด ยูเอฟ ๒๓๒๑๗๖ แนวเขตไปทางทิศใต้ตัดผ่านถนนปากคาด - โชพิสัยตรงไปทางเกวียน แนวเขตไปทางทิศใต้ตามทางเกวียน จนถึงห้วยนาบอน พิกัด ยูเอฟ ๒๒๓๑๖๖ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวกึ่งกลางห้วยนาบอน จนถึงห้วยหลี่ พิกัด ยูเอฟ ๒๐๗๑๖๘ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้

ตามแนวกิ่งกลางห้วยหลี่ จนถึงหลักไม้แก่นปักไว้บนสันเนินอยู่ทางทิศตะวันตกของห้วยหลี่ พิกัด ยูเอฟ ๒๒๐๑๕๕ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านสวนยูคาลิปตัส จนถึงหลักไม้แก่นปักอยู่ในที่นาของ นายพิมพ์า อุ สานสา อยู่ห่างจากฝายห้วยหลี่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ ๑ กิโลเมตร พิกัด ยูเอฟ ๒๑๗๑๕๐ (ซึ่งเป็นหลักไม้แก่นที่ใช้เป็นจุดเชื่อมในการแบ่งเขตการปกครอง ระหว่างตำบลนาตง ตำบลหนองยอง อำเภอ ปากคาด จังหวัดบึงกาฬ กับ อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย) แนวเขตไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่าน ทุ่งนา จนถึงห้วยสาธารณะ พิกัด ยูเอฟ ๑๙๑๑๖๒ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวกิ่งกลางห้วยสาธารณะ จนไป จรดกับห้วยปลาปาก พิกัด ยูเอฟ ๑๗๕๑๖๘ ไปทางทิศเหนือตามแนวกิ่งกลางห้วยปลาปาก จนจรดห้วยคาด พิกัด ยูเอฟ ๑๗๐๑๗๓ ไปทางทิศเหนือตามแนวกิ่งกลางห้วยคาด จนถึงชลประทาน ห้วยคาด พิกัด ยูเอฟ ๒๐๕๒๐๓ เป็นจุดสิ้นสุดรวมระยะทางประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

๑.๓.ประชากร

๑.๓.๑) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓-๕ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต) จำนวนประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาตงทั้งสิ้น ๔,๐๙๘ คน แยกเป็นชาย ๒,๐๒๔ คน หญิง ๒,๐๗๔ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๕๑๗ หลัง มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๐๗.๘๔ คน/ตาราง กิโลเมตร (ข้อมูล: เดือนเมษายน ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๓ แสดงข้อมูลจำนวนประชากรจำแนกตามหมู่บ้าน

ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร			หมายเหตุ
			ชาย	หญิง	รวม	
บ้านไร่	๑	๑๓๖	๑๘๖	๒๐๓	๓๘๙	
บ้านโนนสำราญ	๒	๒๘๔	๔๒๙	๔๑๒	๘๔๑	
บ้านนาตงใหญ่	๓	๑๙๓	๑๖๙	๑๘๔	๓๕๓	
บ้านนาตงน้อย	๔	๒๖๕	๓๒๙	๓๖๐	๖๘๙	
บ้านโสกบง	๕	๒๖๐	๔๗๓	๔๕๒	๙๒๕	
บ้านชัยเจริญ	๖	๑๗๗	๑๓๒	๑๔๘	๒๘๐	
บ้านดลบังบด	๗	๑๖๐	๒๑๐	๒๓๕	๔๔๕	
บ้านห้วยมะยม	๘	๔๒	๙๖	๘๐	๑๗๖	
รวม		๑,๕๑๗	๒,๐๒๔	๒,๐๗๔	๔,๐๙๘	

ข้อมูลอ้างอิง : จากสำนักบริหารการทะเบียนอำเภอปากคาด ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๓

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

ระดับประเทศ

บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ประเทศไทยมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ หากมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไปทั้งในมิติด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศในพื้นที่ จนส่งผลกระทบ ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเสื่อมโทรมลงนั้น อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติในระยะยาวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาที่เน้นผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจจนขาดการคำนึงถึงความยั่งยืนของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและขีดความสามารถของระบบนิเวศที่เพียงพอ และประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร จึงส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติของไทยเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากของเสียและมลพิษทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นความท้าทาย ต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินสถานการณ์ของทุนทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญของประเทศ พบว่า ทรัพยากรป่าไม้ ของไทยมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้อยู่ในช่วงประมาณร้อยละ ๓๑-๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมด จากการปลูกป่าไม้ทดแทนได้ใกล้เคียงกับพื้นที่ ที่สูญเสียไปในแต่ละปี แต่ยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะยาว พบว่าในอดีตการบุกรุกทำลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไทย ทว่าในปัจจุบัน ปัญหาไฟ ป่าทั้งที่เกิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติและฝีมือมนุษย์ได้กลายมาเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ที่ มากที่สุดของประเทศไทย และมีแนวโน้มที่ สถานการณ์ไฟป่าจะมีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่นำมาซึ่งภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ภัยคุกคามต่อพื้นที่ ป่าไม้และความ หลากหลายทางชีวภาพทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต

ในส่วนของทรัพยากรน้ำ ประเทศไทยมีการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการอุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ส่งผลให้มีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งจากการกระทำของมนุษย์และปัจจัยตามธรรมชาติ รวมถึงความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝน ในแต่ละปี ทำให้มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ลดลง ส่งผลให้ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี และมีแนวโน้มที่จะรุนแรงยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาน้ำท่วมอย่างสม่ำเสมอ แม้ในระยะที่ผ่านมาจำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เมื่อผนวกกับภาวะการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากขึ้น จะยิ่งส่งผลให้ปัญหาน้ำท่วม เป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างยิ่ง อาจหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ดี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีแนวโน้มที่จะช่วยยกระดับการบริหารจัดการน้ำและสร้างโอกาสในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ อาทิ การใช้เทคโนโลยี การผลิตที่ช่วยประหยัดน้ำ การใช้เทคโนโลยี

สามารถเชื่อมโยงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในการบริหารจัดการน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำ รวมทั้งการคาดการณ์สถานการณ์น้ำให้มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

ในขณะที่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุล ของความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำและการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้านการคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่ทำประมง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลของประเทศไทยซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ๒๓ จังหวัด รวมประมาณ ๓,๑๕๑ ตารางกิโลเมตร อยู่ภายใต้ความเสี่ยง

จากภัยคุกคามทั้งทางธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ ทั้งการรุกรานพื้นที่ป่าชายเลน การปล่อยของเสียลงสู่ทะเลที่ทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารพิษ สิ่งปฏิกูล และขยะพลาสติก รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่ภาวะโลกร้อนกำลังเป็นภัยต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างมีนัยสำคัญ โดยส่งผลให้ แนวปะการังเสียสมดุลตามธรรมชาติ และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทวีความรุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของทุนทางสิ่งแวดล้อมของไทย พบว่า การจัดการของเสียเป็นความท้าทายสำคัญของการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ จากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและรูปแบบ การใช้ชีวิตของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ปริมาณขยะในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปริมาณ ขยะระหว่างปี ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒ ต่อปี แม้จะมีระบบการกำจัดขยะที่ถูกวิธีและมีการนำขยะกลับไปหมุนเวียนใช้ใหม่ก็ตาม โดยในปี ๒๕๖๓ มีขยะที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้องหรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพียงร้อยละ ๖๙ ซึ่งยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕ ภายในปี ๒๕๖๕ ส่งผลให้มีปริมาณขยะตกค้างจำนวนมากที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพแหล่งน้ำ สิ่งมีชีวิตในน้ำ ตลอดจนแหล่งน้ำผิวดินและทะเลในที่สุด ทั้งนี้ สาเหตุของขยะตกค้างมาจากศักยภาพของระบบการจัดการขยะ ที่ไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นตามอัตราการขยายตัวของกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศ ประกอบกับการขาดการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จึงทำให้ไม่สามารถ นำขยะไปใช้ประโยชน์ ชั่วได้ อย่างเต็มรูปแบบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมี ปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่ส่วนใหญ่มาจากการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิ การเผาขยะหรือวัสดุการเกษตรในที่โล่ง ไอดีจากรถยนต์ การเผาไหม้จากเครื่องยนต์ดีเซล การปล่อยก๊าซเสียในภาคอุตสาหกรรม รวมถึงภัยธรรมชาติ อย่างไฟป่าเป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นและมีปริมาณ เกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในพื้นที่ เขตอุตสาหกรรมและเมืองใหญ่ที่มีประชากรและการจราจรหนาแน่น และปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ อุตสาหกรรมหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระยอง ที่ยังคงพบปัญหามลพิษทางอากาศจากการมีค่าเฉลี่ยสาร เบนซินในพื้นที่ใน ระดับสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด มาโดยตลอด นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา

สำหรับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก นั้น ประเทศไทยได้ประกาศเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ภายหลัง ปี ๒๕๖๓ ที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐-๒๕ เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) หรือคิดเป็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่เกิน ๔๔๔ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ซึ่งนับตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา แม้แนวโน้มปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด แต่ประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าประมาณ การ ในปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๑ ไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๑๖ ซึ่งประสบความสำเร็จเหนือเป้าหมายของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำกว่าปริมาณปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นร้อยละ ๗ ทั้งนี้ เมื่อ พิจารณาแหล่งที่มาในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก พบว่าสัดส่วนของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่มากที่สุดถึง ร้อยละ ๗๔

มาจากการใช้พลังงาน ซึ่งมาจากการผลิตไฟฟ้าร้อยละ ๔๒ การคมนาคมขนส่ง ร้อยละ ๒๓ ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างร้อยละ ๒๐ ดังนั้น การผลิตไฟฟ้าและการคมนาคมขนส่ง จะมีบทบาทที่สำคัญ อย่างมากต่อการควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกของไทย พร้อมกับการพัฒนาความสามารถในการดักกลับก๊าซ เรือนกระจกของภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งมีปริมาณการดักกลับก๊าซเรือนกระจก ๙๑.๑๓ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

อย่างไรก็ดี เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนของประเทศไทย ภายในปี ๒๕๙๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุตามเจตจำนงในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในปี ๒๖๐๘ (ค.ศ. ๒๐๖๕) ตามถ้อยแถลงของนายกรัฐมนตรีต่อที่ประชุมสมัชชาวิญญูศาสตร์ของประชาชาติ ว่าด้วยการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ ประเทศไทยอาจต้องพิจารณาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่มี ความท้าทาย ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งวางยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงถึงร้อยละ ๔๐ หรือคิดเป็น ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่จะปล่อยได้ ๒๒๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าในปี ๒๕๗๓ ซึ่งหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการพิจารณาปรับค่าเป้าหมายย่อย รวมถึงแผนดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ แนวโน้มของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสความตระหนัก ต่อภาวการณ์เปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะส่งเสริมให้เกิดอุปสงค์ต่อพลังงานสะอาดเพิ่มขึ้น อันจะนำมาซึ่งโอกาสที่ สำคัญในการลดก๊าซเรือนกระจกในระยะต่อไปของไทย โดยที่ภาครัฐจะต้องดำเนินการเตรียมความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่การใช้พลังงานหมุนเวียนและรถยนต์ไฟฟ้าอย่างเพียงพอ เหมาะสม ดังนั้น แนวทางสำคัญสำหรับการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะต่อไป คือ การเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างจากการเน้นผลทางเศรษฐกิจระยะสั้นไปสู่การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน ซึ่งการพัฒนา ประเทศในอนาคตจะไม่สามารถแยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมออกจากการดำเนินกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคมได้อีกต่อไป จึงต้องกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำอย่าง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางบริโภค เพื่อลดการใช้วัตถุดิบและลดของเสียจาก กระบวนการผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทลายความ ยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ เป็นจุดเริ่มต้นสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมก้าวหน้าควบคู่ไป กับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไปในระยะ ยาว โดยการส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมไทย บนพื้นฐานของการใช้ ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดของทุกภาคส่วน โดยอาศัยกลไกและมาตรการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดการลงทุนสีเขียวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งผลักดันให้ภาค การผลิตปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจตามแนวทางทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ส่งเสริมให้ ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจ หมุนเวียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนา กลไกสร้างแรงจูงใจให้เกิดการปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชี้อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ การมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากพึ่งพิงการดำรงชีพจากภาคการเกษตร ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งยังต้องเผชิญความท้าทายจากผลของการพัฒนาทางเศรษฐกิจและกายภาพที่ก่อให้เกิดการทำลายสมดุลของสิ่งแวดล้อม พร้อมกับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่จะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ

ภัยคุกคามจากภัยพิบัติทางธรรมชาติยังมีแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นในอนาคต อาจนำมาซึ่งความสูญเสียและผลกระทบต่องานเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างมหาศาล เป็นความเสี่ยงของการบริหารจัดการที่ไทยยังมีขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

สถานการณ์วิกฤติไม่เพียงพอ จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขด้วยการจัดการปัญหาที่ต้นเหตุ เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกัน ก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ อาทิ การบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนที่เสี่ยงภัยประกอบการวางแผนส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การให้ความรู้และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัย ธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ รวมถึงการ ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางธรรมชาติร่วมกัน

แนวทางการขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนของกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๒.๒/ว ๗๒๘๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ แจ้ง จังหวัดขับเคลื่อนและเตรียมการทวนสอบโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย โดยมีการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Validation and verification Body :VVB) เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารในภาพรวมผู้ประเมินภายนอกจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบ ข้อมูลการจัดทำถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน รายเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมและบันทึกไว้ใน ระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจะมีการสุ่มลงตรวจครัวเรือน ที่จัดทำถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน โดยสุ่มตรวจครัวเรือนตามข้อมูลที่บันทึกในระบบสารสนเทศฯ และอาจมีการ สัมภาษณ์ครัวเรือนและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการฯ ซึ่งคาดว่าจะการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกจะดำเนินการในห้วงเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ ขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน กระทรวงมหาดไทย โดยมีปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน กรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นกรรมการ หัวหน้าผู้ตรวจราชการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการ บริหารงานท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนากิจการ การศึกษาท้องถิ่นและผู้อำนวยการกอง สิ่งแวดล้อมท้องถิ่น เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อกำหนดนโยบาย และแนวทางเพื่อเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Validation and verification Body :VVB) ตามโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย และได้กำหนดแนวทาง ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ประเทศไทย ให้แก่จังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑) การดำเนินการในระดับจังหวัด ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัด โดยมีท้องถิ่น จังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถึงขยะ เปียก ฯ โดยจัดทำแผนปฏิบัติการ กำหนดเป้าหมายให้ครบถ้วน ร้อยละ ๑๐๐ พร้อมทั้ง กำกับ ติดตามการ ดำเนินงาน และรายงานผลการขับเคลื่อนโครงการฯ ในการประชุมกรรมการจังหวัดทุกเดือน และประเมินความ พร้อมในการ ทวนสอบของข้อมูลโครงการ รายงานตามแบบรายงานไปยังกระทรวงมหาดไทยภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน

๒) การดำเนินการในระดับอำเภอ ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอำเภอ โดยมีท้องถิ่น อำเภอเป็นกรรมการและเลขานุการ ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมรับการทวนสอบภายใต้โครงการถึงขยะ เปียก ฯ และแต่งตั้งทีมปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับการทวนสอบ ระดับอำเภอ ในพื้นที่ตำบล โดยมี ปลัดอำเภอ ประจำตำบลเป็นหัวหน้าทีมปฏิบัติการ ท้องถิ่นอำเภอเป็นทีมปฏิบัติการ เพื่อลงพื้นที่ติดตามการ ดำเนินงานตาม

โครงการฯ ของทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยดำเนินการสุ่มตรวจสอบครัวเรือนในพื้นที่ที่จัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อนทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายงานให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและ มูลฝอย อำเภอดำเนินการตามแบบรายงาน เพื่อรวบรวมและรายงานคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัดตาม แบบ รายงาน ภายในวันที่ ๑๕ ของทุกเดือน

๓) การดำเนินการในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อเตรียมการทวนสอบภายใต้โครงการถังขยะเปียกลด โลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยจัดทำแผนปฏิบัติ การ และรายงานคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ระดับอำเภอ ตามแบบรายงาน ภายในวันที่ ๓๐ ของทุกเดือน และ สร้าง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำถังขยะเปียก โดยดำเนินการเชิงรุกและใช้ กลยุทธ์ “เคาะประตูบ้าน (Knock Door Marketing)” ไปยังทุกครัวเรือน ชักชวน/ทำความเข้าใจกับครัวเรือนในพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมใน กระบวนการสุ่มตรวจติดตามจากผู้ประเมินภายนอก

แนวทางการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. ความเป็นมา

กระทรวงมหาดไทยกำหนดนโยบายการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อบรรลุ เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ ตาม นโยบายของรัฐบาลที่พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวถ้อยแถลงในการประชุมรัฐภาคี กรอบ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๖ (COP๒๖) ณ เมืองกลาสโกว์ สหราช อาณาจักร เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ว่า “ประเทศไทยพร้อมยกระดับการแก้ไขปัญหาการ เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ทุกวิถีทางเพื่อบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๕๐) และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” กระทรวงมหาดไทยโดยกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนิน โครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้จังหวัดส่งเสริมให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดทำถังขยะเปียกให้ ครอบคลุมครัวเรือน รวมถึงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในสังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง เพื่อเป็น การส่งเสริมการคัดแยกขยะครัวเรือน ลดการปนเปื้อนขยะเปียกกับของ เหลือใช้อื่นๆ สร้างรายได้เพิ่มจากการคัด แยกขยะ ลดภาระค่าใช้จ่าย โดยการใช้ปุ๋ยหมักที่เกิดจากถังขยะเปียก เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน ลดผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการขึ้นทะเบียนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจในประเทศไทย หรือ Thailand Voluntary Emission Reduction Program: T-VERเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยคณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการ และกิจกรรมลดก๊าซเรือนกระจกขององค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก โดยมีปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประธาน ได้พิจารณาเห็นชอบการขึ้นทะเบียนโครงการฯ โดยมีกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นผู้พัฒนาหรือเจ้าของโครงการ ประกอบด้วยครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการ ๓๖,๖๔๔,๓๐๙ ครัวเรือน โรงเรียน ๑,๗๐๑ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑๘,๙๓๕ แห่ง โดยมีระยะเวลาคิด เครดิตของโครงการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๙ หรือระยะเวลา ๗ ปี และคาดว่าจะ สามารถลดปริมาณ ก๊าซเรือนกระจกได้ ๔๙๒,๒๑๒ ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

๒. ขั้นตอนการดำเนินงาน ณ ปัจจุบัน

การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานถึงขยะเปียกลดโลกร้อน (ครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) โดยจัดเก็บข้อมูลจำนวนประชากรในครัวเรือน เด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และนักเรียนของสถานศึกษา ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดทำถังขยะเปียกในระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย (รายเดือน) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อนำข้อมูลไปคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจก และรับรอง คาร์บอนเครดิต

๓. แผนการดำเนินการ

สำหรับการดำเนินโครงการฯ ในระยะต่อไป กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินโครงการฯ ในระยะต่อไป ดังนี้

๓.๑ ขั้นตอนที่ ๑ การรับรองคาร์บอนเครดิต เป็นขั้นตอนที่ดำเนินการโดยผู้ประเมิน ภายนอก หรือ Validation and verification Body :VVB ซึ่งจะลงพื้นที่เพื่อดำเนินการทวนสอบข้อมูลการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อนในระดับครัวเรือน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเป้าหมาย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบและแนะนำประชาชนให้ ดำเนินการจัดทำ ถังขยะเปียก ลดโลกร้อน อย่างถูกวิธี ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑)มีการจัดทำถังขยะเปียก ลดโลกร้อน หมายถึง การนำถังมาตัดกัน และฝังกลบใน หลุมลึกลงไป ๒ ถึง ๓ ส่วนของความสูงของถังและมีการนำเศษอาหารเทใส่ในถัง พร้อมปิดฝา

๒)มีการใช้ถังขยะเปียก ลดโลกร้อนอย่างถูกวิธี หมายถึง การนำเศษอาหาร เทใส่ในถังพร้อมปิดฝา และ มีการใช้ไม้พายหรืออุปกรณ์กวนเพื่อเพิ่มอากาศ

๓)มีการใช้ถังขยะเปียก ลดโลกร้อนเป็นประจำ หมายถึง มีการนำเศษอาหาร มาใส่ถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ทุกครั้งเมื่อมีเศษอาหารที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในครัวเรือน โดยไม่นำขยะเศษ อาหารไปรวมกับขยะประเภทอื่นๆ รวมถึง การตรวจสอบต้องเตรียมเอกสารใบสมัครการเข้าร่วมโครงการ ตลอดจนเอกสารการสำรวจครัวเรือน โรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จัดทำถังขยะเปียก และความถูกต้อง ของข้อมูลการจัดทำถังขยะเปียกในระบบสารสนเทศฯ เพื่อรวบรวมให้ผู้ประเมินภายนอกเป็นผู้ทวนสอบ ทั้งนี้เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการทวนสอบแล้วกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะเป็นผู้ดำเนินการรับรองคาร์บอนเครดิต ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

๓.๑.๑ การเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก โดยกรมส่งเสริมการปกครอง

ท้องถิ่นจะกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนในระดับจังหวัด อำเภอ และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้กลไกคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในระดับจังหวัด อำเภอ และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินงานเชิงรุกของทีมปฏิบัติการเตรียมความพร้อมสำหรับการรับการทวนสอบ ระดับอำเภอในพื้นที่ตำบล เพื่อติดตามความก้าวหน้าการ**ดำเนินการบริหารจัดการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทีมปฏิบัติการฯ จะดำเนินการสุ่มตรวจครัวเรือน โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) ที่มีการจัดทำถังขยะเปียกเป็นประจำทุกเดือน**เพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนมีผู้ประเมินภายนอกลงไปทวนสอบจริง ทั้งนี้ เพื่อให้การทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการจัดประชุมซักซ้อมกับหน่วยงานในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับท้องถิ่นโดยละเอียดเพื่อเตรียมการรับการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (VVB) ตลอดจน กำหนดแนวทางซักซ้อมการทวนสอบผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ตลอดจนคณะทำงานที่ได้รับมอบหมายจะลงพื้นที่ในจังหวัดต้นแบบเพื่อซักซ้อมแนวทางปฏิบัติกับหน่วยงานในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับการทวนสอบจากหน่วยงานภายนอก

๓.๑.๒ การทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก (Verification) ของโครงการ T-VER หมายถึง

กระบวนการทวนสอบซึ่งดำเนินการโดยผู้ประเมินภายนอก (VVB) เพื่อทวนสอบ ติดตามผลและคำนวณปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง รวมถึงติดตามผลกระทบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการถึงขยะ เปียก ลดโลกร้อน โดยผู้ประเมินภายนอก (VVB) จะเป็นหน่วยงานที่รับรองโครงการฯ ในขั้นต้น และเสนอเข้าคณะกรรมการพิจารณาโครงการลดก๊าซเรือนกระจก เพื่อพิจารณารับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกต่อไป ทั้งนี้ ในกระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกดังกล่าว จะต้องมีการรวบรวม และประเมิน เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการประสานงานและจัดเตรียม เอกสารที่เกี่ยวข้องในระดับส่วนกลางเพื่อส่งให้ผู้ประเมินภายนอก (VVB) เพื่อทำการตรวจสอบเอกสารในภาพรวม และ องค์กรกลางซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ทวนสอบจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลการจัดทำถึงขยะเปียก ลดโลกร้อนรายเดือน ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมและบันทึกไว้ในระบบสารสนเทศด้านการจัดการ ขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ในกระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกนั้น จะมี การสุ่มลงตรวจครัวเรือนที่จัดทำถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน โดยสุ่มตรวจครัวเรือนตามข้อมูลที่บันทึก ในระบบ สารสนเทศฯ และ อาจมีการสัมภาษณ์ครัวเรือนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการฯ ทุกระดับ ในการ ดำเนินการภายใต้กระบวนการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอกนั้น กระทรวง มหาดไทยโดยกรมส่งเสริม การ ปกครองท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินโครงการฯ ให้กับเจ้าหน้าที่ ที่ ได้รับ มอบหมายเป็นผู้จัดเก็บข้อมูลรายเดือน ผู้ที่ได้รับมอบหมายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด รวมทั้งผู้บริหารในทุกระดับเพื่อสนับสนุนกระบวนการทวนสอบและตอบข้อซักถามของผู้ประเมินภายนอก

๓.๒ ขั้นตอนที่ ๒ การซื้อขายคาร์บอนเครดิต ในกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิตนั้น

กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะกำหนดแนวทางชักจูง และจัดประชุมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง เกี่ยวกับกระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิต แนวทางการบริหารจัดการกรรมสิทธิ์คาร์บอนเครดิต และการจัดทำ บัญชีควบคุมคาร์บอนเครดิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ กระบวนการซื้อขายคาร์บอนเครดิตข้างต้น จะต้องดำเนินการภายใต้ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดการมูลฝอย หมวดคาร์บอนเครดิต เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถขายคาร์บอนเครดิตตามโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อนได้ และนำรายได้ที่ได้จากการขายคาร์บอนเครดิตไปจัดสาธารณประโยชน์ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

ระดับอำเภอ

ประเด็นคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตอำเภอปากคาดที่จะขับเคลื่อนในปีพ.ศ.๒๕๖๖ ดังต่อไปนี้

๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน (RTI)
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
๓. มหัทศจรย์ ๑,๐๐๐ วัน สู่ ๒,๕๐๐ วัน
๔. การจัดการขยะและอนามัยสิ่งแวดล้อม
๕. อาหารปลอดภัย
๖. การควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ
๗. การดูแลผู้สูงอายุและผู้มีภาวะพึ่งพิง

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลนาตง

๓.๑ วิสัยทัศน์ “สุขภาพดี มีความรอบรู้ เชิดชูวัฒนธรรม เกษตรกรรมก้าวหน้า พัฒนาสังคม”

๓.๒ เป้าประสงค์/พันธกิจ

๑. ส่งเสริมงานด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน และพัฒนาคุณภาพชีวิต
 ๒. ส่งเสริมงานด้านก้นศึกษาควบคู่กับคุณธรรม จริยธรรม
 ๓. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๔. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาสังคมให้มีความอบอุ่น และสามัคคี
 ๕. สร้างเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน โดยเน้นระบบการเกษตรแบบผสมผสาน
- ๓.๓ ยุทธศาสตร์ของแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายองค์การบริหารส่วนตำบล

นาตง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน/ส่วนราชการ/องค์กรเอกชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติทดแทนการใช้ถุงพลาสติกหรือโฟม
- ๒) จัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน/ส่วนราชการ/องค์กรเอกชน ให้ถูกหลักวิชาการ
- ๓) กำหนดเขตพื้นที่ห้ามเทกองขยะมูลฝอย
- ๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีที่จุดรวบรวมขยะอันตรายในหมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ จุด โดยไม่ให้เกิดมลภาวะทางด้านสิ่งแวดล้อมและประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างนิสัยของคนในชุมชนในการนำขยะกลับมาใช้ใหม่

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมให้ครัวเรือนมีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง
- ๒) ส่งเสริมให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล
- ๓) ส่งเสริมการดำเนินงานชุมชนปลอดขยะ
- ๔) ส่วนราชการ/องค์กร กำหนดมาตรการให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การวางระเบียบมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

แนวทางการพัฒนา

- ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ/ข้อบัญญัติด้านการจัดการขยะมูลฝอยหรือประกาศท้องถิ่นในการลด คัดแยกขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย
- ๒) อำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศเขตพื้นที่ห้ามเทกอง รวมถึงห้ามมิให้มีศูนย์ขนถ่ายขยะมูลฝอยในเขตชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างวินัยของคนมุ่งสู่การบริหารจัดการขยะที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) บังคับใช้กฎหมาย
- ๒) สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย
- ๓) ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ให้ความรู้ การลด คัดแยกขยะที่ต้นทาง
- ๔) จัดกิจกรรมสร้างนิสัยการจัดการขยะมูลฝอยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษาทุกสังกัดในตำบลนาตง
- ๕) ส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) ตรวจสอบ ดำเนินคดีกับผู้ลักลอบทิ้งขยะ กากอุตสาหกรรม

- ๗) สนับสนุนการใช้สื่อมวลชนช่วยปลูกกระแสสังคม เพื่อสร้างวินัยคนในชาติให้มีส่วนร่วมใน การจัดการขยะมูลฝอย
- ๘) ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดตั้งธนาคารขยะ และกองทุนฌาปนกิจชุมชนเพื่อบริหารจัดการ รายได้จากการซื้อขายขยะชุมชน

การสมัครเข้าร่วมโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทย ตามที่ จังหวัดบึงกาฬแจ้งว่ากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งการดำเนินการรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจก จาก โครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย มีกระบวนการ ดำเนินงานให้มีการทวนสอบจากผู้ประเมินภายนอก Validation and verification Body : VVB เพื่อทำการ ตรวจสอบเอกสารในภาพรวมโดยผู้ประเมินภายนอกจะลงพื้นที่ในจังหวัดต่างๆ เพื่อตรวจสอบข้อมูลการจัดทำถัง ขยะเปียกลดโลกร้อนรายเดือนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รวบรวมและบันทึกไว้ในระบบสารสนเทศด้านการ จัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเอกสารสำคัญประกอบการทวนสอบ คือ ใบสมัครเข้า ร่วม โครงการฯ ระดับครัวเรือน นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง ขอความร่วมมือท่านประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้าร่วม โครงการฯ ในระดับครัวเรือนให้ครบทุกครัวเรือน ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อน เป็น การจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง เพื่อลดปริมาณขยะที่ต้องนำไปหลุมฝังกลบและลดการเกิดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเป็นสาเหตุของภาวะโลกร้อน การย่อยสลายขยะอินทรีย์ในถังขยะเปียกให้กลายเป็นปุ๋ยที่นำไปใช้ประโยชน์ ทาง การเกษตรและผลประโยชน์ ที่จะได้รับภายหลังจากการรับรอง ปริมาณก๊าซเรือนกระจก (คาดการณ์ว่า รายได้ที่จะ ได้รับจากการขายคาร์บอนเครดิตภายใต้โครงการฯ นั้น ประมาณ “๓ บาท/คน/ปี”)

ส่วนที่ ๔

แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”

มาตรการที่ ๑ : ด้านการจัดการขยะต้นทาง

๑.องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง มีการจัดกิจกรรมให้เครือข่าย “อาสาสมัคร ท้องถิ่นรักษ์โลก” เข้าร่วมอย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี

กิจกรรม

(๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รับสมัคร “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) และ อบรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การปกป้อง และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเอง

(๒) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการ/กิจกรรมรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการบริหาร จัดการขยะมูลฝอย โดยให้อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) เข้าร่วมอย่างน้อยปีละ ๔ ครั้งดังนี้

(๒.๑) จัดกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนเริ่มตั้งแต่การลดการเกิดขยะมูล ฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอยการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย และการรวบรวมขยะมูลฝอยเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเก็บขนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒.๒) การจัดกิจกรรมการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ หมู่บ้าน/ชุมชน เช่น นัดเวลาเก็บขนขยะมูลฝอย เก็บกวาดขยะมูลฝอย เป็นต้น

(๒.๓) สอดส่องดูแล เฝ้าระวัง และรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของ หมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่

(๒.๔) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการลดและคัดแยกขยะ เช่น กิจกรรม Big Clening Day กิจกรรมรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบรรจุ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชน เป็นต้น

(๒.๕) เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์เพื่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เช่น ภาคราชการ ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนใน การจัดการมูลฝอยในหมู่บ้าน/ชุมชน

๒.หมู่บ้าน/ชุมชน มีการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้นทาง

(๑) มีการคัดแยกขยะ ๔ ประเภท โดยการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะในหน่วยงาน หมู่บ้านชุมชน การนำขยะรีไซเคิลมาใช้ซ้ำ หรือการนำมาผลิตเป็นสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป การจัดทำถังขยะเปียกเพื่อรองรับขยะอินทรีย์ การคัดแยกขยะอันตราย เช่น ขยะอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็ก รวมถึง การจัดกิจกรรม เช่นการทำปุ๋ยจากขยะอินทรีย์ (ขยะเป็นปุ๋ย) กองทุนขยะของผู้สูงอายุ ผ้าป่าขยะรีไซเคิล ขยะ แลกไข่ ขยะแลกสิ่งของ ขยะแลกภาษี ธนาคารขยะชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน ศูนย์รีไซเคิลชุมชน หรือกลุ่ม การแปรรูปผลิตภัณฑ์รีไซเคิล เป็นต้น

(๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนรวมถึงผู้ประกอบการในท้องถิ่นเกี่ยวกับการคัดแยกขยะประเภทต่างๆ เช่นการจัดการกับขยะทั่วไป การคัดแยกขยะรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงการลดขยะประเภทใช้ครั้งเดียว (single use) และแนวทางในการจัดการกับขยะรีไซเคิลที่มีในครัวเรือน หรือสถานประกอบการ การจัดการกับขยะอินทรีย์ เพื่อรองรับมูลฝอยประเภทอาหารจากครัวเรือน หรือการนำมาทำเป็นปุ๋ยหมัก เป็นต้น

๓.ครัวเรือน มีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน

(๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สํารวจข้อมูลครัวเรือนที่มีอยู่ทั้งหมดตามจำนวนที่มีผู้อาศัยอยู่จริง

(๒) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สํารวจข้อมูลครัวเรือนมีความพร้อมและไม่มีความพร้อมในการจัดทำถังขยะเปียก

(๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แนะนำ ส่งเสริม และขอความร่วมมือให้ครัวเรือนจัดทำถังขยะเปียก สำหรับครัวเรือนที่มีบริเวณหรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้ รวมถึงสาธิตวิธีการใช้งาน

(๔) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำประกาศขอความร่วมมือประชาชนที่มีความต้องการนำขยะ เปียกไปใช้ประโยชน์ เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำปุ๋ยอินทรีย์ และลงทะเบียนเพื่อเชิญชวนนำขยะไปใช้ประโยชน์

(๕) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำถังขยะเปียกรวมสำหรับครัวเรือนที่ไม่มีบริเวณหรือพื้นที่ในการจัดทำถังขยะเปียกครัวเรือนได้ และจัดทำแผนเก็บขนประกาศให้ประชาชนทราบ

(๖) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดเก็บขยะเปียกที่ครัวเรือนคัดแยกไว้ดำเนินการตามกระบวนการต่อไป

(๗) จัดหาสถานที่ กลางสำหรับจัดทำภาชนะรองรับขยะเปียกเพื่อเป็นจุดรวบรวมขยะเปียกจากชุมชน โดย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดวัน เวลา และเส้นทางการจัดเก็บ

(๘) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำจุดรวบรวมขยะเปียกในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน

(๙) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความรู้แก่เด็ก นักเรียน และประชาชนในชุมชนเรื่องการบริหารจัดการขยะ

มาตรการที่ ๒ : ด้านการจัดการขยะกลางทาง

๑.องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง มีการขนขยะอันตรายชุมชน ไปยังจุดรวบรวมขยะ อันตรายของจังหวัดหรือมีการนำส่งไปให้บริษัทเอกชนนำไปกำจัด

(๑) จัดให้มีจุดรวบรวมหรือถังขยะอันตรายชุมชนอย่างน้อย หมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ แห่ง

(๒) การขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของ จังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไปกำจัดต่อไป

(๓) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ กับประชาชนในชุมชนและผู้ประกอบการในท้องถิ่นเกี่ยวกับขยะอันตรายชุมชนประเภทต่างๆ การจัดการขยะอันตรายชุมชนจากการทิ้งหรือกำจัดขยะอันตราย ชุมชนไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการและจุดรวบรวมขยะอันตรายของชุมชน

(๔) มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางเก็บขนขยะอันตรายชุมชน โดยสามารถ ทำเป็นปฏิทินการเก็บขนพร้อมทั้งแจ้งให้ประชาชนในชุมชนทราบ

๒.หมู่บ้าน/ชุมชน มีการติดตั้งถังขยะหรือจุดรวบรวมขยะติดเชื้อ ตามมาตรการการ จัดการขยะในช่วงสถานการณ์ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙)

(๑) จัดให้มีจุดรวบรวมหรือถังขยะติดเชื้อหรือจุดรวบรวมขยะติดเชื้อ อย่างน้อยหมู่บ้าน/ชุมชน ละ ๑ แห่ง

(๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ กับประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับขยะติดเชื้อประเภท ต่างๆ การจัดการขยะติดเชื้อและการประชาสัมพันธ์จุดรวบรวมขยะหน้ากากอนามัยและหน้ากากผ้าของชุมชน

มาตรการที่ ๓ : ด้านการจัดการขยะปลายทาง

๑.ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดอบรมการสร้างนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์จากขยะแก่ประชาชน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ เช่น โซฟาดังขยะ โต๊ะเก้าอี้เครื่องใช้ภายในบ้านจากไม้ เก้า ไม้กวาดจากเศษพลาสติก เต้าเผาไรควัน การทำสารบำรุงดินจากไส้เดือนดิน เป็นต้น

(๒) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ ประชาชนเห็นคุณค่าของขยะ ก่อนนำไปทิ้งอย่างไร้ประโยชน์ เช่น ผ้าป่าขยะไร้ไซเคิล การล่องเรือเก็บขยะ กิจกรรม (Big Cleaning Day) กิจกรรมทำ

สารบำรุงดิน น้ำหมัก ชีวภาพ กิจกรรมร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว กิจกรรมธนาคารขยะ ชุมชน ธนาคารขยะโรงเรียน ศูนย์รีไซเคิลชุมชน กิจกรรมขยะแลกไข่/สิ่งของ กิจกรรมตลาดนัดมือสอง เป็นต้น

(๓) สถานศึกษาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ตลอดจนสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดกิจกรรมให้ความรู้ ๓ Rs หรือ ๓ช. ให้แก่เด็กนักเรียน และนักศึกษา เช่น วิธีการลดปริมาณขยะและคัดแยกขยะ การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นต้น ทั้งนี้ให้มีการอำนวยความสะดวกให้แก่โรงเรียนสถานศึกษา วัด หรือหน่วยงานราชการในพื้นที่ โดยการจัดตั้งภาชนะรองรับแบบแยกประเภท เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะ

(๔) ขอความร่วมมือ “ประชาชน” ตั้งแต่ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ภาคศาสนา ภาคประชาสังคม/ภาคประชาชน ร่วมดำเนินการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และ รณรงค์ให้ใช้ถุงผ้า

(๕) สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้คัดแยกขยะมูลฝอยรายย่อย เช่น ชาเล้ง ร้านค้าของเก่า เครือข่ายชุมชน เข้ามาบริการในหมู่บ้าน/ชุมชน

(๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จัดการรวมกลุ่มประชาชนที่สมัครใจตั้งเป็นกลุ่มบริหารจัดการขยะ และจัดหาสถานที่ทำการกลุ่ม รวมทั้งนัดหมายผู้ค้าของเก่ารับซื้อหรือกลุ่มจัด กิจกรรมแลกเปลี่ยนขยะเป็นเงินหรือสิ่งของที่มีมูลค่า อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการภาคเอกชน ลด ละ เลิก การใช้ถุงพลาสติก และโฟม หรือนำถุงพลาสติกและโฟมกลับมาใช้ประโยชน์ หรือขอความร่วมมือจากภาคเอกชนไม่ใช้ถุงพลาสติก ใส่สินค้าและให้สร้างแรงจูงใจให้แก่ประชาชนในการใช้ถุงผ้าแทน

(๘) จัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

(๙) ปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องโดยกระบวนการต่างๆ ดังนี้ การฝังกลบเชิงวิศวกรรม การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล เตาเผาที่มีระบบกำจัดมลพิษทางอากาศการแปรรูปเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย การแปรรูปขยะเป็นเชื้อเพลิง การกำจัดขยะมูลฝอยแบบเชิงกล - ชีวภาพ การฝังกลบแบบเทกองควบคุม

(๑๐) ในกรณีที่พื้นที่นั้นๆ ไม่มีระบบการให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอย ให้มีการส่งเสริม ประชาชน กำจัดขยะมูลฝอยภายในครัวเรือนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของพื้นที่ ไม่ก่อให้เกิดมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒.ขยะอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๑) ในระหว่างรวบรวมขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายเพื่อกำจัด อปท.มีสถานที่จัดเก็บ ที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย

(๒) ขนขยะอันตรายชุมชนไปยังจุดรวบรวมขยะอันตรายของจังหวัด เพื่อรวบรวมและนำส่งไปกำจัดต่อไป

๓.องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง ไม่มีขยะติดเชื้อมากักตุนตามมาตรการการจัดการขยะในช่วง สถานการณ์การระบาดของโรคติดต่อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

(๑) มีการวางระบบการขนขยะหน้ากากอนามัยและหน้ากากผ้าขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปรวบรวมกับขยะติดเชื้อของสถานพยาบาลเช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น เพื่อนำส่งกำจัด ต่อไป

(๒) มีการดำเนินการจัดเก็บและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้ถูกต้องตามที่ กฎกำหนด โดยอาจนำส่ง สถานที่กำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ที่ได้ดำเนินการประสานหน่วยงานที่มีศักยภาพในการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อได้แก่ โรงงานกำจัดของเสียเฉพาะที่กำจัดโดยกระบวนการเผา โรงงานที่ประกอบกิจการผลิตไฟฟ้าจากขยะ ชุมชน ขยะอุตสาหกรรมหรือแบบผสมผสานทั้งแบบเผาตรงและใช้เชื้อเพลิง RDF และโรงงานที่ประกอบกิจการ ผลิตปูนซีเมนต์ มาสนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอยติดเชื้อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

มาตรการที่ ๔ : ด้านการบริหารจัดการ

๑.องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง มีการบันทึกข้อมูลปริมาณขยะที่เกิดขึ้นอย่าง ถูกต้องใน ระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอย

(๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น บันทึกและยืนยันข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการจัดการ ขยะมูลฝอย (มผ.๒)

๒.องค์การบริหารส่วนตำบลกั้ง มีการรายงานข้อมูลการบริหารจัดการมูลฝอยติด เชื่อมชุมชน อย่างถูกต้อง

(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง มีการรายงานข้อมูลการจัดการมูลฝอยติดเชื่อมชุมชน ให้แก่ จังหวัดอย่างถูกต้องและครบถ้วน

๓.องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง มีการขับเคลื่อนโครงการถึงขยะเปียก ลดโลกร้อน ตามนโยบายการจัดการขยะและดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของ กระทรวงมหาดไทย

(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง มีการดำเนินงานในพื้นที่ ประชาสัมพันธ์ สร้างการ รับรู้ ความเข้าใจ สร้างความตระหนักและความร่วมมือจากพี่น้องประชาชนในการคัดแยกขยะเศษ อาหารหรือ ขยะเศษอาหารหรือขยะเปียกในครัวเรือน

มาตรการ แนวทาง และกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๑.ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสังกัด เด็ก เยาวชน และ ประชาชนทั่วไป เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง

๒.รณรงค์ประชาสัมพันธ์การลด การคัดแยกขยะมูลฝอย การลดใช้ถุงพลาสติก การใช้ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในสำนักงานอย่างเป็นรูปธรรม

๓.สำนักงานจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภทให้เพียงพอในสำนักงาน

๔.จัดกิจกรรมการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อไม่ก่อให้เกิดมลพิษและ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๕.สร้างความรู้ ความเข้าใจในทุกระดับของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

๖.ศึกษา วิจัย ประยุกต์ และพัฒนาทางเลือกในการใช้เทคโนโลยีการจัดการที่เหมาะสมกับพื้นที่ ปริมาณ และองค์ประกอบของขยะมูลฝอย รวมถึงส่งเสริมและขับเคลื่อนให้เกิดการรวมกลุ่มพื้นที่การจัดการ ขยะ มูลฝอย (Clusters) อย่างมีประสิทธิภาพ

๗.พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการรายงานข้อมูลการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๘.อบรมและพัฒนาบุคลากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถและศักยภาพ ในการจัดการขยะมูลฝอย

๙.สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและภาคประชาชนในพื้นที่ ในการเสนอแนะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมตัดสินใจและร่วมมือในการดำเนินการโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาขยะ มูล ฝอย

๑๐.สร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการจัดการขยะมูลฝอยโดยการมีส่วน ร่วม จากภาคประชาชน

๑๑.ยกย่อง เชิดชูเกียรติ ประกวดและให้รางวัลองค์กรและบุคคลที่มีจิตสำนึกและผลงาน การ บริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น หมู่บ้าน/ชุมชน/สถานศึกษา/ ภาคเอกชน

ส่วนที่ ๔ แผนงาน/โครงการ

แผนงานบริหารจัดการขยะ องค์การบริหารส่วนตำบลนาตง พ.ศ.๒๕๖๘

โครงการ	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	ตัวชี้วัด(KPI)	ระยะเวลา	แหล่งงบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑.โครงการรณรงค์การคัด แยกขยะ	เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาเรื่องผลกระทบ ต่อ สิ่งแวดล้อม	ทุกครัวเรือนในเขตตำบลนาตง	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการมีจิตสำนึกและมีความรู้เรื่องการคัดแยกขยะ ก่อนทิ้ง	ต.ค.๒๕๖๗ ก.ย.๒๕๖๘	- อบต.นาตง	-สำนักปลัด
๒.โครงการธนาคารขยะ และคัดแยกขยะรีไซเคิล	เพื่อจัดอบรมการคัดแยก ขยะและการจัดตั้งธนาคารขยะ	ประชาชนและนักเรียนโรงเรียนใน ตำบลนาตง	ร้อยละ ๘๐ ของ กลุ่มเป้าหมายได้คัดแยก ขยะและจัดตั้งธนาคารขยะ	ต.ค.๒๕๖๗ ก.ย.๒๕๖๘	- อบต.นาตง	-สำนักปลัด
๓.โครงการอบรมให้ความรู้การจัดการขยะมูล ฝอยและจัดทำถังขยะ อินทรีย์ในครัวเรือน	เพื่อส่งเสริมการจัดการขยะอินทรีย์และลดปริมาณขยะ อินทรีย์หรือขยะเปียกใน ครัวเรือนก่อนนำเข้าสู่กระบวนการกำจัดอย่าง ถูกต้องตามหลักวิชาการ	ทุกครัวเรือนในตำบลนาตง	จำนวนถังขยะเปียกในตำบลนาตง	ต.ค.๒๕๖๗ ก.ย.๒๕๖๘	- อบต.นาตง	-สำนักปลัด
๔.โครงการกำจัดขยะปรับปรุง สิ่งแวดล้อมป้องกันโรค	เพื่อป้องกันโรคของ ประชาชนจากขยะมูลฝอย	ประชาชนตำบลนาตง	มีระบบการจัดการขยะ มูลฝอย และประชาชนไม่ เป็นโรคภัยจากขยะมูล ฝอย	ต.ค.๒๕๖๗ ก.ย.๒๕๖๘	- อบต.นาตง	-สำนักปลัด
๗.โครงการส่งเสริมสุขภาวะที่ดี ด้วยการคัดแยกขยะและการบริหารจัดการขยะเปียกใน ครัวเรือนชุมชน	เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนให้สามารถ ลดปริมาณขยะ คัดแยกขยะ นำขยะมาใช้ประโยชน์อย่าง เป็นรูปธรรม	ชุมชน ตำบลนาตง ทั้ง๗ หมู่บ้าน	ประชาชนสุขภาพดีด้วย การจัดการสิ่งแวดล้อม ในบ้านและพฤติกรรม ส่งเสริมสุขภาพ	ต.ค.๒๕๖๗ ก.ย.๒๕๖๘	- อบต.นาตง	-สำนักปลัด

ภาคผนวก

(ตัวอย่าง)

ประกาศ (ชื่อ อปท.)

เรื่อง การเก็บ และขนขยะมูลฝอย

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
ของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง
การจัดการมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐ ข้อ ๙ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศวัน เวลา สถานที่ และเส้นทาง การเก็บและขน
ขยะมูลฝอย ให้ผู้ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยทราบล่วงหน้าเป็นเวลาพอสมควร

(ชื่อ อปท.) อำเภอ จังหวัด จึงประกาศกำหนดวัน เวลา
และเส้นทางในการเก็บและขนขยะมูลฝอย ดังนี้

๑. วัน เวลา สถานที่ที่ประชาชนรวบรวมขยะมูลฝอยในจุดที่กำหนด

ประเภท	วัน	พื้นที่ดำเนินการ
ขยะมูลฝอยทั่วไป	ทุกวันจันทร์ เวลา.....ถึง.....น.	หมู่ที่/ชุมชน จุดรวบรวม จุด ประกอบด้วย (๑)....
	ทุกวันพุธ เวลา.....ถึง.....น.	หมู่ที่/ชุมชน จุดรวบรวม จุด ประกอบด้วย (๑)....
ขยะมูลฝอย อันตราย/ ขยะเปียก (กรณีไม่มีพื้นที่ ทำภาชนะรองรับ)	ทุกวันอังคาร เวลา.....ถึง.....น.	หมู่ที่/ชุมชน จุดรวบรวม จุด ประกอบด้วย (๑)....
	ทุกวันพฤหัสบดี เวลา.....ถึง.....น.	หมู่ที่/ชุมชน จุดรวบรวม จุด ประกอบด้วย (๑)....
ขยะมูลฝอย นำกลับมาใช้ใหม่	ทุกวันศุกร์ สัปดาห์ที่ ๑ และ ๓ ของ เดือน เวลา.....ถึง.....น.	หมู่ที่/ชุมชน จุดรับซื้อ จุด ประกอบด้วย (๑)....
	ทุกวันศุกร์ สัปดาห์ที่ ๒ และ ๔ ของ เดือน เวลา.....ถึง.....น.	หมู่ที่/ชุมชน จุดรับซื้อ จุด ประกอบด้วย (๑)....
ขยะมูลฝอยที่เป็น พิษหรืออันตราย จากชุมชน	๑. ให้ทุกครัวเรือนนำไปรวบรวมในจุดที่ อปท. กำหนด ตามมติของหมู่บ้าน/ชุมชน ๒. ให้ทุก อปท. กำหนดวันตามความเหมาะสมนำส่ง อบจ. นำไปกำจัดตามหลัก วิชาการ	

๒. เส้นทางเก็บ และขนขยะมูลฝอย (ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ น. เป็นต้นไป)

ประเภท	วัน	พื้นที่ดำเนินการ
ขยะมูลฝอยทั่วไป	ทุกวันจันทร์ เวลา.....ถึง.....น.	จุดเริ่มต้นตั้งแต่ ถึง
	ทุกวันพุธ เวลา.....ถึง.....น.	จุดเริ่มต้นตั้งแต่ ถึง
ขยะมูลฝอยอินทรีย์/ ขยะเปียก (กรณีไม่มีพื้นที่ ทำภาชนะรองรับ)	ทุกวันอังคาร เวลา.....ถึง.....น.	จุดเริ่มต้นตั้งแต่ ถึง
	ทุกวันพฤหัสบดี เวลา.....ถึง.....น.	จุดเริ่มต้นตั้งแต่ ถึง

ในการทิ้งขยะมูลฝอยดังกล่าว สำหรับเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ (ไม่ใช่สถานที่สาธารณะ) ขอให้คัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้งทุกครั้ง และนำใส่ถุงพลาสติกและมัดปากถุงให้แน่นด้วยเชือกสีตามประเภทขยะมูลฝอย คือ เชือกสีน้ำเงิน ได้แก่ ขยะมูลฝอยทั่วไป เชือกสีเหลือง ได้แก่ ขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ และขยะมูลฝอยอินทรีย์ใช้เชือกสีเขียวเป็นต้น

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง (ผู้บริหาร อบท.)

(ตัวอย่าง)

รายการแนบท้ายประกาศเรื่องการเก็บ และขนขยะมูลฝอย
ประเภทขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน
(ชื่อ อปท.)

เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ประเภท “ขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” เช่น ขวดหรือภาชนะใส่เคมีภัณฑ์ หรือยาปราบศัตรูพืช ถ่านไฟฉายใช้แล้ว แบตเตอรี่ กระป๋องสเปรย์บรรจุสารเคมี ตลับหมึกใช้แล้ว หลอดไฟฟ้า ส่วนประกอบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ชื่อ อปท. จึงกำหนดจัดรวบรวมขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรือขยะอันตรายจากชุมชน โดยประชาชนนำไปรวบรวมไว้ในจุดที่ ชื่อ อปท. กำหนดไว้บริการประชาชน เพื่อชื่อ อปท. นำไปกำจัดตามหลักวิชาการ ดังนี้

๑. หมู่ที่ หรือชุมชนที่ ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน นำไปรวบรวมที่

๒. หมู่ที่ หรือชุมชนที่ ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน นำไปรวบรวมที่

๓. หมู่ที่ หรือชุมชนที่ ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน นำไปรวบรวมที่

ทั้งนี้ สามารถสอบถามรายละเอียดและวิธีปฏิบัติเพิ่มเติม ได้ที่ ชื่อ อปท.

หมายเลขโทรศัพท์ E – mail

(ตัวอย่าง)

รายการแนบท้ายประกาศเรื่องการเก็บ และขนขยะมูลฝอย
ประเภทขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่
(ชื่อ อปท.)

เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ประเภท “ขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” เช่น ขวดแก้ว ขวดพลาสติกใส กระดาษ กล่องเครื่องดื่ม UHT พลาสติกอื่น อะลูมิเนียม โลหะอื่น ฯลฯ ชื่อ อปท. จึงกำหนดแนวทาง การคัดแยกขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ในครัวเรือน โดย ชื่อ อปท. ไม่มีถังรองรับขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ไว้บริการ โดยครัวเรือนคัดแยก เก็บไว้ในภาชนะที่เหมาะสม และ ชื่อ อปท. จะประชาสัมพันธ์ ประสานงานให้ผู้รับซื้อของเก่าเข้ารับซื้อตามระยะเวลาที่สมควร ในราคาท้องตลาดที่ผู้ขายกับผู้ซื้อตกลงกันเอง ดังนี้

๑. ขวดแก้ว – เทเครื่องดื่มออกให้หมด ล้างด้วยน้ำสะอาด – เก็บรวบรวมไว้
๒. กระดาษ – จัดระเบียบ มัดบรรจุภาชนะ – เก็บรวบรวมไว้
๓. กล่องเครื่องดื่ม UHT – เทเครื่องดื่มออกให้หมด – รวบรวมในภาชนะ
๔. ขวดพลาสติกใส – เทเครื่องดื่มออกให้หมด ล้างด้วยน้ำสะอาด – เก็บรวบรวมไว้
๕. พลาสติกอื่นๆ – เทเครื่องดื่มออกให้หมด ล้างด้วยน้ำสะอาด – เก็บรวบรวมไว้
๖. อะลูมิเนียม – เทเครื่องดื่มออกให้หมด ล้างด้วยน้ำสะอาด – เก็บรวบรวมไว้
๗. เหล็ก/โลหะ – จัดระเบียบ บรรจุภาชนะ – เก็บรวบรวมไว้

ชื่อ อปท. จะนัดวัน เวลา สถานที่ และราคารับซื้อให้ทราบต่อไป โดยสามารถสอบถามรายละเอียดและวิธีปฏิบัติเพิ่มเติม ได้ที่ ชื่อ อปท.
หมายเลขโทรศัพท์ E – mail

(ตัวอย่าง)

รายการแนบท้ายประกาศเรื่องการเก็บ และขนขยะมูลฝอย

ประเภทขยะมูลฝอยทั่วไป

(ชื่อ อปท.)

เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ประเภท “ขยะทั่วไป” เป็นขยะที่ไม่มีคุณสมบัติตามขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ ขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และขยะมูลฝอยอินทรีย์ เป็นขยะที่ย่อยสลายยาก นำไปรีไซเคิลไม่ได้ หรือนำไปรีไซเคิลแล้วไม่คุ้มทุน และไม่เป็นอันตราย ได้แก่ ซอง/ถุงขนม ขบเคี้ยว ถุงบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติก/กล่องโฟมเปื้อนอาหาร หลอดกาแฟ ซองกาแฟ ฯลฯ ชื่อ อปท. กำหนดให้ครัวเรือนรวบรวมใส่ภาชนะ หรือถุงขนาดใหญ่ที่ย่อยสลายได้ นำไปรวบรวมยังจุดที่ ชื่อ อปท. กำหนดเพื่อ ชื่อ อปท. เก็บรวบรวมไปกำจัดตามเส้นทางที่ประกาศไว้ โดยขยะมูลฝอยทั่วไป ให้ประชาชนนำไปรวบรวมไว้ในถังขยะในจุดรวบรวมที่ ชื่อ อปท. ประกาศไว้แล้วในถังสีน้ำเงิน หรือถังสีที่มีสัญลักษณ์สีน้ำเงิน ดังนี้

๑. เชือก สิ่งจากวัสดุธรรมชาติ หรือผ้าสีน้ำเงินผูกติดไว้กับถังรวบรวมขยะ

๒. สติกเกอร์ สัญลักษณ์

๓. จุดรวบรวม ชื่อ อปท. จะมีปิดประกาศประชาสัมพันธ์ ถึงขยะที่รวบรวมขยะทั่วไป

ชื่อ อปท. ขอความร่วมมือประชาชนไม่ทิ้งขยะมูลฝอยทั่วไปในถังขยะเดียวกับขยะมูลฝอยอินทรีย์หรือขยะเปียก เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บของพนักงานจัดเก็บ และความสะดวกในการนำไปกำจัด โดยสามารถสอบถามรายละเอียดและวิธีปฏิบัติเพิ่มเติมได้ที่ ชื่อ อปท. หมายเลขโทรศัพท์ E – mail

(ตัวอย่าง)

ประกาศ (ชื่อ อปท.)

เรื่อง ลงทะเบียนผู้ต้องการมูลฝอยอินทรีย์ หรือขยะเปียกไปใช้ประโยชน์

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐ ที่กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วม และพึ่งพาตนเองในการกำจัดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด โดยเฉพาะการนำมูลฝอยที่ย่อยสลายง่าย ที่เป็นขยะเปียก และขยะอินทรีย์ (เศษอาหาร, เปลือกผลไม้) ไปใช้ประโยชน์ เช่น นำไปเป็นอาหารสัตว์เลี้ยง นำไปแปรรูปเป็นปุ๋ยอินทรีย์ หรือน้ำหมักอินทรีย์ หรือใช้ประโยชน์อื่น ประชาชนหรือชุมชนสามารถแจ้ง ความประสงค์และลงทะเบียนขอนำไปใช้ประโยชน์ได้ที่.....ตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่เพื่อ ชื่อ อปท.ประชาสัมพันธ์และประสานผู้ประกอบการและครัวเรือน ดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง (ผู้บริหาร อปท.)

(ตัวอย่าง)

ประกาศ (ชื่อ อบท.)

เรื่อง วิธีการบริหารจัดการขยะมูลฝอย (หมู่บ้าน/ชุมชนจัดการตนเอง)

ด้วย ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐ ออกตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้องรณรงค์สร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลดปริมาณ และคัดแยกมูลฝอยเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ มีความตระหนักรู้ และรับผิดชอบในการจัดการมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดมูลฝอย รวมตลอดทั้งเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ และการกำจัดมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วม และสามารถพึ่งพาตนเองในการกำจัดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

เพื่อให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของ (ชื่อ อบท.) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย(ชื่อ อบท.) จึงกำหนดวิธีการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด โดยคร่าว่ือน ดังนี้

๑. ขยะมูลฝอยอินทรีย์ (ย่อยสลาย) เป็นของที่เน่าเสียและย่อยสลายได้ง่ายตามธรรมชาติ ได้แก่ เศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้ ใบไม้แห้ง ซากสัตว์ ฯลฯ บริหารจัดการ ดังนี้

๑.๑ จัดทำภาชนะกำจัดขยะเปียกของครัวเรือน

๑.๒ ขุดหลุมฝัง หรือนำไปแปรรูปเป็นปุ๋ยอินทรีย์ หรือนำหมักอินทรีย์

๒. ขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่หรือขยะรีไซเคิล เป็นขยะที่สามารถคัดแยกเพื่อนำไปรีไซเคิลใหม่ได้ (นำไปขายได้) ได้แก่ แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ/อโลหะ และยาง ฯลฯ ประชาชนคัดแยก และรวบรวมนำจำหน่าย ณทุกวันที่.....

๓. ขยะมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เป็นขยะที่มีความเป็นอันตราย หรือมีส่วนประกอบที่เป็นสารที่เป็นอันตราย ได้แก่ ขวดหรือภาชนะใส่เคมีภัณฑ์ ถ่านไฟฉายใช้แล้ว แบตเตอรี่ กระป๋องสเปรย์บรรจุสารเคมี ตลับหมึกใช้แล้ว หลอดไฟ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯให้นำไปรวบรวมไว้ที่..... เพื่อ (ชื่อ อบท.)..... ดำเนินการต่อไป

๔. ขยะมูลฝอยทั่วไป เป็นขยะที่ไม่มีคุณสมบัติตามขยะ ๓ ประเภทข้างต้น โดยย่อยสลายยาก นำไปรีไซเคิลไม่ได้ หรือนำไปรีไซเคิลไม่คุ้มทุน และไม่เป็นอันตราย ได้แก่ ซอง/ถุงขนมขบเคี้ยว ถุงบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติก/กล่องโฟมเปื้อนอาหาร หลอดกาแฟ ซองกาแฟ ฯลฯ ให้กำจัดตามความเหมาะสมโดยไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๕. ประชาชนในเขต (ชื่อ อบท.) ปฏิเสธและลดการใช้ถุงพลาสติกและโฟม โดยใช้ถุงผ้า หรือถุงขนาดใหญ่ที่ย่อยสลายได้แทน

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง (ผู้บริหาร อบท.)

ตัวอย่าง

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล.....

เรื่อง หลักเกณฑ์การคัดแยกมูลฝอย

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล... ว่าด้วยหลักเกณฑ์การคัดแยกมูลฝอย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๓๔/๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบล... โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล...และผู้ว่าราชการจังหวัด... จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล... เรื่อง หลักเกณฑ์การคัดแยกมูลฝอย พ.ศ.”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล...ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ชากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นและหมายความรวมถึงมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยอินทรีย์” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นอินทรีย์วัตถุ เช่น ชากพืช ชากสัตว์ สารอินทรีย์ เศษอาหาร

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ ได้แก่ แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก และวัสดุอื่นๆ ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล..... ประกาศกำหนด

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่ปนเปื้อนหรือมีส่วนประกอบของวัตถุที่อาจเป็นอันตรายหรือกระทบต่อสุขภาพอนามัยของบุคคล หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น สารเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดการระเบิด วัตถุที่ทำให้เกิดการระคายเคือง

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

ข้อ ๔ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารคัดแยกมูลฝอยแต่ละประเภท ดังนี้

(๑) มูลฝอยทั่วไป

(๒) มูลฝอยอินทรีย์

(๓) มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่

(๔) มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ข้อ ๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องบรรจุมูลฝอยที่คัดแยกแล้วแต่ละประเภทตามข้อ ๔ ในถุงหรือภาชนะบรรจุมูลฝอย ให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภทของมูลฝอยนั้น ถุงสำหรับบรรจุมูลฝอยต้องมีความ

ทนทานไม่ฉีกขาดง่าย ไม่รั่วซึม มีขนาดที่เหมาะสมสามารถเคลื่อนย้ายได้โดยสะดวก การบรรจุ
มูลฝอยลงในถุงต้องมีปริมาณที่เหมาะสม ปิดถุงด้วยการมัดหรือผนึกด้วยวิธีอื่นใดให้มีมิติรวมทั้งจัดการป้องกัน มิให้มูล
ฝอย น้ำกลืน หรือสิ่งอื่นอันเกิดจากมูลฝอยตกหล่น รั่วไหลออกจากภาชนะบรรจุมูลฝอยต้องทำจากวัสดุที่แข็งแรง
ทนทาน ไม่รั่วซึม การบรรจุมูลฝอยลงในภาชนะบรรจุมูลฝอย เช่น ถัง สำหรับใส่มูลฝอย
ต้องบรรจุในปริมาณที่เหมาะสม ไม่ล้นออกนอกภาชนะ มีฝาปิดมิดชิดเพื่อมิให้มูลฝอย น้ำกลืน หรือสิ่งอื่นอันเกิดจากมูล
ฝอยตกหล่น รั่วไหลออกจากภาชนะ และสัตว์และแมลงเข้าไปในภาชนะได้

ข้อ ๖ มูลฝอยที่มีสภาพ ลักษณะ หรือขนาด ที่ไม่สามารถบรรจุในถุงหรือภาชนะบรรจุมูลฝอยได้
ให้คัดแยกไว้ต่างหาก โดยจะต้องจัดการให้ถูกสุขลักษณะ หรือตามหลักเกณฑ์ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล...
ประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบล...เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกประกาศ
เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.....

